

Ziarenko szczęścia *(Na podstawie starej legendy chińskiej)*

Nie ma na świecie szczęścia pełnego,
Jest tylko szczęścia chwila,
Chociaż się zdaje, że inni mają,
Ale to złuda motyla.

Każdy z nas ludzi cierpieć też musi,
Każdemu cierpienie jest dane,
Tak już jest i zawsze tak będzie,
Takie nam życie pisane.

Żyła raz wdowa, co miała syna;
Cała w nim dla niej pociecha,
Lecz wczesna śmierć go jej zabrała,
Jej szczęście na zawsze ucieka.

Nie wie jak żyć, co robić samej,
Biegnie po radę do mędrca.
Prosi czy mógłby przywrócić syna,
Przywrócić słońce jej serca.

Idź w świat do ludzi, rzecze jej starzec,
I pośród nich szczęścia szukaj,
Jeśli je znajdziesz przynieś ziarenko
I do drzwi moich zapukaj.

Kobieta długo szukała szczęścia,
Na dworach królewskich i w chatach,
Lecz wszędzie cierpień wiele widziała,
U biednych, jak i bogatych.

Bardzo przejęta ludzkim cierpieniem
O swoim wnet zapomniała,
Godząc się z bólem ze stratą syna,
Życie swe innym oddała.

Bo szczęściem jest pomagać innym,
Łagodzić ich ból i cierpienia,,
Inaczej życie sens swój utraci,
A ból w samotności – nie do zniesienia.